

วัน พุธ ที่ ๑ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

การ ทำบุญ ถวาย พระ คัมภีร์ ๕ ย่อม เป็น ของ ทั้ง ความ นิยมา :

เรื่อง
ชาโบบัวเกี่ยม

(เป็นพงศาวดารจีนครั้งสมัยแผ่นดินฮั่น)

(คัดจากฉบับที่ ๔๕ ขององคารที่ ๓๑ เดือนกันยายน)

เกรงว่าทั้งหลัมนักความกลัวจะหนีไปเสีย จึง
คุมเจกย์ข้างหลัง ฝ่ายนางอนงค์ได้ยินเสียง
ข้าบออกเขาอะอะกันดังนั้นก็เดินออกมาดูได้ฟัง
เสียงร้องว่าพี่หลัมนักคนตาย ทั้งแฉเห็น
โจทักย่นคุมตัวไว้ด้วย ฝ่ายโจทักพอแฉเห็น
นางอนงค์เดินออกมาทักชายทางตาให้ดูเป็นที่ และ
พูดว่า พี่หลัมนักเห็นแก่เงินเล็กน้อยถึงกับมีใจ
บิ้อาจาฆ่าคนตายสมควรที่จะตกขังโทษทัณฑ์
ตามกระบิลเมือง ทั้งผู้ที่ถูกฆ่าตายนั้นก็หา
โทษกันเป็นโจทักเองคนใช้ของนายเราเอง นาง
อนงค์ได้ฟังดังนั้นก็เข้าใจในที่ จึงแฉถึงทำที่
เป็นปกติใจแล้วพูดว่า การทั้งนี้สุดแล้วแต่บุญแต่
กรรมเกิด คนเราเมื่อถึงคราวที่จะเป็นไปแล้ว
ก็ต้องเป็นไปตามอาวาษาเวร แม้ถึงจักษุอาจา
แฉเห็นเป็นตอคนชั่วได้ เราได้ห้ามปรามนักหนา
แล้วไม่เชื่อ จึงเกิดเรื่องคอขาดบาดตายชนิด
แล้วมันก็น่าเจ็บใจนัก แต่เรายังมีวิ้วว่าจะ
ช่วยไว้ได้อย่างไร ใครเขาใช้ให้ทำก็เชิญไป
จึงขอความช่วยเหลือจากเขาเถิดพูดแล้วก็
เดินกลับขึ้นบ่อ ๆ กลับเข้าไปข้างใน
พี่หลัมนักมีวิ้วในมารยาของสัตว์ ได้ฟัง คำของ
นางอนงค์ก็บรรยายอรรถกถาว่าเช่นนี้ กับความ
ประหลาดใจ ฝ่ายเจ้าหน้าที่ครั้นทราบเรื่อง
เข้ามากลางเอาตัวพี่หลัมนักไปพิจารณา ส่วน
ชาวบ้านก็อดขัดใจบ่นวุ่น ซึ่งทราบความเป็นอยู่
ของพี่หลัมนักก็อดขัดใจของประการใด ได้
แต่สงสัย และพากันห้อมล้อมเดินตาม หัด พี่
หลัมนักจนถึงที่ขังระเคอะ อนึ่งเจ้าเมืองๆ ใจ
กลัวหนีเข้าป่าซอกซี้ เข็มเคยเป็นขุนนางมียศชั้น
ผู้บัญชาด้วยเหตุอันใด ในเมืองหลวง แต่เห็น
ว่าจึงจะจับเป็นขุนนางถึงขึ้นประทุคดียิ่งที่มีชอบ
ประกอบสิ่งที่มีควร ก็มีใจเจ็บแค้นด้วย
อุปนิสัยของโจทักเป็นคนชั่วตรงจะลงโทษยิ่ง
นัก ครั้นเห็นเคยหน้าเรื่องราวหือระ กล่าวโทษ
ขึ้นจับต่อพระเจ้าแผ่นดิน แต่กลับถูกขังจระกิบ
กล่าวหาว่าเห็นแก่เงิน ความไม่จริง ใส่ร้าย ด้วย
อาศัยความชอบของโจทักที่มีอยู่ คือ ว่าก่อน
จะมีโจทักติดเป็นเจ้าเพียงลด ค่านหนึ่ง มาเป็น
เจ้าเมืองไซ้จกอร์ ในวันนี้มายเข้าบ้านชรา
ไว้ให้เลี้ยงดูแล้ว ฝ่ายโจทักเห็นเด็กที่เป็นโจท
หือระกล่าวโทษพี่หลัมนักว่า ข้าโจทักเองของ ตัว
คายนั่นเห็นว่า โจทักเป็นคนดีอยู่ในสัตย์
ธรรมจึงเกรงกลัว มีกตัญญูจะรักปรารพพี่หลัมนัก
จนเกินส่วน เป็นแต่ทำคำหือระยื่นข้อหาตามระ
เบียบ โจทักรับฟังมาดูแฉเห็นเกี่ยวกับชีวิต
และความตาย ก็หันกลับไปขึ้นต้นศรัณณะคาบถ
ที่เกิดเรื่อ ครั้นถึงก็ลงมือพลัดศพ โจทัก
ด้วยตนเองอย่างเลื่อยตะขอ แฉเห็นความว่าง

ภายหลังปราศจากบาดแผล นอกจากที่คอแห่งเดียวเท่านั้น จึงให้เรียกชาวบ้านวันรุ่งขึ้นที่อยู่ที่เกิดภัยถามปากคำว่า โจ้แสงไปมาหาสู่กับพัวหิมนั้นใครรู้เห็นบ้าง คนทั้งหลายต่างก็ตอบว่าไม่เคยเห็น เว้นแต่ตอนก่อนเกิดเหตุนี้คือ ตั้งแต่พัวหิมนำเข้าออกจากบ้านไปซื้อของมาขายแล้ว โจ้แสงก็มาเยี่ยมบ้านนี้ทุกๆ วัน แต่เหตุใดจึงเกิดมาจนตายในวันนั้นพัวหิมนำเข้าไม้ทราบเลยได้ส่งไปพึ่งคำให้มารชยคนเหล่านั้นแล้ว ก็จึงตรึกตรองหาเหตุและผล และถามต่อไปว่า พัวหิมนำไม้ทราบมาไปเป็นเวลาไหนเท่าใด คนทั้งหลายได้ฟังจึงตอบว่า ประมาณสองเดือนแต่ในระหว่างสองเดือนนี้ เดิมทีโจ้แสงมาแค่คนเดียว ครั้นภายหลังข้าพเจ้าหาทราบไม่ว่า โจ้แสงไปไหนกตมเป็นใจเทียนเต็กและใจค้ายมาแทน แต่เวลาที่มานั้น เป็นยามกลางคืน กลับดึกเวลาเข้าพัวหิมนำไม้ทราบแต่เพียงเท่านั้น นอกเหนือกว่านี้ไม่ทราบ ได้ผู้ยกเฝ้าเรือนออกพิจารณาเหตุประกอบ หลักฐาน ปากคำชาวบ้านได้เห็นในนี้ มีข้อนางอนึ่งภรรยาของพัวหิมนั้นคือ จึงให้เรียกเอาตัวออกมาถามปากคำ ครั้นนางอนึ่งมาถึงแล้วก็คุกเข่าลงคำนับแล้วก็ยืนขึ้นอยู่ข้างหนึ่ง ราวกับว่านางอายเห็นมดเล็กเดิน ก็ผู้ยกเฝ้าเรือนให้นางอนึ่งยืนหันหน้า พัวหิมนำไม้ทราบด้วยสายคาดอันบริสุทธิ์เห็นนางอนึ่งลักษณะ รูปร่างงดงามกอบด้วยเข้าใจจึงเอื้อมไปแตะด้วยมือ จึงหัวเราะพุดพุดว่านางนั้นแล้ว เจื่อนๆ ความลับเราได้ค้ำถูกข้าแล้วเต็มมือ พุดแล้วก็ให้ทุกคนทั้งหลายไปให้ระยงที่ชำระความ ฝ่ายเป่ากังซึ่งขณะนี้ได้มารบเรื่องหัวคกร้อนดังถูกเผาได้ รับตามไปไปยังชำระความ ครั้นเจ้าเมืองมาถึงที่ชำระความแล้วก็ให้เอ็งตัวใจค้ายขึ้นมาเฝ้า แล้วถามว่าเจ้าเป็นคนในบ้านโจ้แสงใช่หรือไม่ โจ้แสงก็รับว่าใช่ แล้วกล่าวว่าเมื่อสองเดือนก่อนนั้น โจ้เทียนเต็กได้ ให้เงินแก่โจ้แสงให้ไปรับค่าตั้งเพื่อไปซื้อของยังเมืองหางจิ๋ว ครั้นเมื่อวานนี้กลับมาถึง พัวหิมนำไม้ทราบมาขายให้โจ้แสงไปยังมีบ้านของตนแล้ว ข้าโจ้แสงเลยไปขอหัวแก่เงินหาซื้อค่าตั้งนั้น ฝ่ายนางจ้อยข้าพเจ้าทราบว่า พัวหิมนำไม้ทราบมาแต่เมื่อเห็นโจ้แสง จึงให้ข้าพเจ้าออกไปเที่ยวหา ครั้นมาเมื่อเช้าข้าพเจ้าได้ไปถึงบ้านพัวหิมนั้น ก็ได้เห็นพัวหิมนำไม้ทราบมาขาย โจ้แสงออกมาทัก ข้าพเจ้าจึงร้องไห้อธิขอร้องท่านเล่าเอ๋ยจงพิพากษาให้ ได้ความจึงเกิด ได้ผู้ จึงว่าถ้าเช่นนั้นขณะเมื่อพัวหิมนำโจ้แสงนั้น โจ้แสงเห็นด้วยตาตัวเองหรือ โจ้แสงก็รับว่าได้เห็นค้อนหน้าค้อนเดียว ได้ผู้ยกเฝ้าเรือนออกพิจารณาเหตุประกอบ โจ้แสงนั้น ถกกระทำร้ายดังจวนมาหรือพัวหิมนำมาในวันนี้ หมอผู้รู้ชั้นสูงนักได้ช่วยได้ แจ้งว่า ข้าพเจ้ามีกตัญญูว่านางจ้อยมีบ้านเล่าเอ๋ย ด้วยโลหิตที่ไหลเกราะกรวยอยู่กับแผ่นดินนี้ ได้เห็นและ

แรงเฉียดแล้ว ทั้งสี่ก็จางผินกับโลหิตที่ถูกทิ่ม
ร้ายในทันทีทันใด เพราะถ้าใจแข็ง ถูกขว้าง
นั้นแล้วแรงของโลหิตนั้นก็จะมีสติได้ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกล้ารับรองว่า ใจแข็งคงถูก
คนทำร้ายตั้งแต่เมื่อคืนนี้เป็นแน่แท้ โกล่ได้
ทั้งดังนั้น ก็ให้ไปเรียกตัวพหิมกับหิมขึ้นมาถาม
ปากคำ พหิมกับหิมมาถูกเข่าลงตรงหน้าได้
ลุย "ตัวว่าท่าน เจ้าเอี้ยจงได้พิจารณาให้
แน่เที่ยงธรรมเถิด ครั้นนี้ข้าพเจ้าได้ถูกคน
ใส่ร้ายอย่างแสนเจ็บแสนอาช ไล่ลุยพิเคราะห์
ดูรูปร่างหน้าตาของพหิมกับหิม แล้วถามว่าท่าน
เป็นคนมีอาชีพทางใด พหิมกับหิมตอบว่าข้าพ
เจ้าเดิมทีเป็นชาวเมืองไคซวงฮู่ พี่ชายชื่อพหิม
เค็กเคยได้รับยศเป็นที่โทชีวิตเยี่ยงเยี่ยง ตัว
ข้าพเจ้านั้นทำการค้าขายเครื่องเพชรพลอยอยู่
ในเมืองนี้ ไล่ลุยจึงว่าถ้าเช่นนั้นเราพิเคราะห์
ดูท่านก็มีโชคนองคราม เหตุใดจึงมีงา
คิดมีขอมฆ่าคนเล่นเช่นนั้น และความจริงนั้น
ใจแข็งก็ได้เป็นเพื่อนเดินทางไปกับ ท่านโดย
เหตุใดท่านจึงฆ่าเสีย หรือเพื่อเห็นกับเงิน
ทองของใจแข็งประการใดจง รับเสีย แต่โดย
ดี พหิมกับหิมจึงตอบว่าการค้าขายที่ข้าพเจ้า
ทำนั้น ตัวแต่พึ่งหน้าพนักำแรงและทุนรอน
ของข้าพเจ้าเองทั้งนั้น เมื่อก่อนหน้าประมาณ
สองเดือน มีญาติพี่น้องคนหนึ่งมาแวะบ้านข้า
พเจ้า โดยจะเดินทางไปยังเมืองหางจิ๋ว
ข้าพเจ้าจึง เอาสร้อยไข่มุก อันเป็นสมบัติ
ที่มรดกจากภรรยาคนเก่าขายได้ เงินประมาณสี่
ร้อยตำลึง ออกเดินทางไปยังเมืองหางจิ๋ว
กับญาติที่ตามพนักำ เพื่อหาซื้อข้าวของมา
ขายในเมืองนี้ แต่ข้าพเจ้าหาได้ไปไหนมาไหน
หรือหยิบเงินทองอะไรจากใจแข็งไม่ และ
บัดนี้ของข้าพเจ้านั้นก็ยังอยู่ที่ร้านเดียวเช่น
ก่อนท่านจงเอาตัวมาถามดูเถิด ไล่ลุยได้ฟัง
ดังนั้นก็ให้หน้าต๋องมาอุ้มขึ้นมา แล้วถาม
เมื่อเจ้ารู้ตัวแล้วว่าสามีของ เจ้าประพฤติผิด
เหตุใดจึงไม่พูดกล่าวตำหนิปราม แทนที่
จะทำเช่นนั้นกลับนิ่งคดตายเสีย นางฮุนฮัน
นั้นที่ไล่ลุยถามปากคำใจตายและพหิมกับ
หิมข้างล่างมี วัว สอง คนให้การได้ประ
การใด ครั้นได้ฟังไล่ลุยถามดังนั้นตอบมา
นั้นก็ตอบพุ่งออกไปว่า เมื่อคืนนี้ข้าพเจ้า
ตำหนิปรามแล้วกลับถูกตำ หว่าว่าข้าพเจ้า
ปรามหญิงไม่ควรเสียกว่าเสียอกเห็น ครั้นตก
ดึกสามยามเมื่อคืนนี้ พหิมกับหิมฆ่าใจแข็งตาย
โดยการแทงหาได้เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าไม่ ไล่
ลุยได้ฟังดังนั้นก็กล่าวว่า มีคนผู้ตายคนเดียว
แต่ผู้พ้องและญาติของได้ให้การ แดก
กันทั้งสามคนดูมัน ชอบกลอยู่ เราจะ
เมื่อเจ้าเด็กกันน้อย ที่เจ้าว่าใจแข็งไปกับ
มีเจ้าเมื่อสองเดือนก่อนนั้น เหตุใดเมื่อ
คืนแล้ว จึงยังมีใจแข็งอีกคนหนึ่งไปมา
สู้กับเจ้าได้ นางฮุนฮันได้ฟังดังนั้นก็มี
ถามดักใจ ด้วยไม่ทราบ ว่าไล่ลุยทราบ
ความจริงของตัวเพียงไร จึงรีบปดใจเสาะว่า
มีใครไปมาหาสู่คนเดียว ไล่ลุยจึงว่าเอา
ถ้าตัวใจแข็งมิได้มาด้วย เหตุใดใจ

ค่ายและโจทเหินเด็กจึงได้ไปที่ บ้าน เจ้าทุกคืน
 นางอุณดีก็ยังมีความศรัทธาใหญ่ รับปดเส
 มียอมรับ โถ่ยุจึงให้เรียกตัวชายบ้านนั้น
 คนหนึ่งเข้าชื่อชื่อนมา ได้ชื่อชื่อนมาค
 เข้าลงคำนับ โถ่ยุจึงถามว่าโจแสงเคยไป
 มาที่บ้านพังทิมไหม เจ้าเคยเห็นกับตาเอง
 หรือ ได้ชื่อตอบว่าข้าพเจ้าไม่กล้าที่จะท
 ดบปดเล่าเสีย ด้วยตั้งแต่เดือนเจ็ดขึ้นหนึ่ง
 คำ พังทิมออกพันประตูบ้านไปแล้ว บุตร
 เลี้ยงของนางอุณดีชื่อเต็กไซ้ ทุกๆ เวลาเย็น
 เปนต้องถือเงินมาหนึ่งแท่ง วนให้ข้าพเจ้า
 ชั่ววชื่อกับข้าวของกินที่ติดกับสุรา ข้าพเจ้า
 ถามว่าเขาไปให้ใคร เต็กไซ้บอกว่าก
 เขียเขียผู้ เป็นน้องของมารดา มา แลยังห้าม
 มิให้ข้าพเจ้า นำ เนื้อ ความ พด แพร่ง พราย ไป
 และเปนเช่นนี้เสมอ แทบทุกวัน ข้าพเจ้าก็
 ออกจะมีความสงสัย จึงคอยลอบดูก็เห็นโจ
 แสงผู้ ค่ายเปนคนไปมาหาสู่ ที่บ้านพังทิม แต่
 ไม่ก็วันโจแสงก็หายไป กลายเป็นโจงจือ
 กับโจค้ายมาแทน ถ้าท่านเล่าเขียยังมี ความ
 สงสัยในคำของข้าพเจ้าแล้ว ท่านจงเรีย
 กตัวเต็กไซ้มาไต่ถามดูก็จะได้ความจริง ฝ่าย
 คนของบ้านโจงอยู่ ซึ่งจะมาเป็นพยานยืนยัน
 ปกติว่าพังทิมนั้นได้ฟัง คำให้การของโจช
 ต่างก็มีความศรัทธา ด้วยภาระอันหนักกลับ
 ตกแก่พวกของตัว มีโจทเหินเด็กเปนอาท
 ิจะต้องพลอยเป็นตัวสำคัญในเรื่อง กับ เขา ด้วย
 และเนื่องเพราะด้วยพังทิมเป็นคนดี จึงยังเ
 ให้มีคนที่เช่น โจช ชื่อนมา ช่วยเหลือให้ ร้อย คำ
 ชื่อนั้น ชื่อนั้นนางชุนเยี่ยงก็ชื่อนมาร้องทุก
 ี่ว่า บัดนี้สามีของข้าพเจ้าถูกพังทิมฆ่าตาย
 ขอท่านเล่าเขียจงช่วยพิจารณาเอา ตัว คน ร้าย
 คำโทษแก่ แค้นแทนสามีข้าพเจ้าด้วย โถ่ยุ
 จึงว่าเจ้าจง กลับตงไป ก่อนเถิด เราจะ
 ชำระให้เจ้าให้จงได้ แล้วก็ให้ ไปเอาตัวห
 ุณดีผู้ ซึ่งพังทิมเอาตัวร้อยไข่มุกนั้น ไปจา
 หน่ายไว้ กับเตียวเซยผู้ ซึ่งรับฝากเข้าของที่
 ชื่อมา พร้อมกับตัวเต็กไซ้ ผู้ซึ่งปรากฏช
 ภายหลังหาใช่เปนบุตรอะไรของพังทิม ด้วย
 ได้มารดาของเด็กไซ้ได้นำตัว มาขายไว้ ให้
 บัพังทิมตั้งแต่เด็กแต่บัดนี้ พังทิมจึงเลี้ยง
 ด้แล้วก็ให้พังทิม โจค้ายและนางอุณดี
 ึ่งคุกเข่าอยู่ อีกข้างหนึ่ง ให้พวกลูกชุนทั้ง
 ายไปเอาเครื่องพัน ณาการ ตามจารีตนคร
 าชนามาคงไว้ เปนกอง นางอุณดีกับโจค้าย
 อดเห็นดังนั้น ให้รู้ สักมีความศรัทธาเป็นกำลัง
 เพราะตัวเปนวงศ์สันหลังชาติ และยังแ
 ะร้องเหล่านนั้นเอาชื่อนมา มาก ก็ยังคิดถ
 ักถ้าง ด้วยไม่รู้ว่าโถ่ยุจะทำวิธีไหน จะ
 ำโทษใครยังไม่ทราบ ครั้นแล้วโถ่ยุจึง
 ยกพังทิมมาถามว่า นางอุณดีเปนภรรยา
 คนไหนและหรือ พังทิมจึงตอบว่า นางอุ
 ษณุกรยาข้าพเจ้าแน่นอน เพราะภรรยา
 ของโถ่ยุแก่กรรมเสียแล้ว โถ่ยุได้ฟังดัง
 นั้นก็ครีครวอยู่ ด้วยคำให้การของคน

(หน้าตึก)

(ยังมีต่อ)

[illegible]

การผูก ครรภ์มารดา

ควรเริ่มก่อนถอด
ข้อแนะนำสำคัญสำหรับมารดา

๑. ควร อวย น้ำน้อยๆ และ รักษา
ความสะอาด ๒. ควรกินอาหาร ชนิดที่พอ
ง่าย ๓. ควร ดื่มน้ำสะอาดมากๆ ๔. ห้าม
ดื่มสุรา ๕. ควร ออกกำลังกาย เป็นเวลา
แต่อย่าให้เหน็ดเหนื่อยไป ๖. ควร นอน ให้
มาก ๗. ผู้คน ให้ถ้อยอาการะ ทุกวัน ๘.
ไปหาแพทย์ พยาบาล ราษฎรทั่วๆ หอชยๆ ครั้ง
ก่อนคลอด ๙. เคียงเครื่องใช้ไว้ให้
พร้อม สำหรับ การคลอด ๑๐. ควร รื่นเริง
เล่นอ้อ นึกๆ ๑๑. ที่วาง ขา เฝ้าย
ภาค มี แพทย์ป. ก. รื่น ด้วยญา บัตรี หอชย
นาย ประ จำ อยู่ตลอด เวลา รัด รัด อย่าง
ไร เฝ้าย ตาม โต ทุก เมื่อไม่ว่า คำ คำนัดคิน
๑๒. ยาหอม ควรรักษา เฝ้าย ภาค เป็น ยา
หอม สำหรับ บำรุงครรภ์ ถ้า คลื่นเหียนอา
เจียน เป็นไร เป็นบิด หัวตอ และบำรุง หัว
ใจ แก่ มารดาได้ อย่างดี เหมาะจะ เฝ้าย
อยู่ใกล้ แพทย์ เป็น อย่าง ช่าง รากา รวดระ
๑. นาท
คำ แนะนำ สำหรับ บิดา

ความศรัทธา ความเชื่อ ความยำเกรง
บาปและบรรพชิตที่ทรงท่านย่อมอาศัยจากคุณ
ท่าน จะยอม นำ พร้อม ทั้งความบริสุทธิ์ของ
ร่างกายท่าน เปเลตติด้วย อันนี้ จึง ควร จะ
ทำการ ให้เป็นไป ถึง ความ นรนาถา เชิด
ชู ยก

๑๕๓-๑๕๔ ทางราชเพ่งภาค ถนน
ราช ไทรคัพ ๑๑๘๕

แจ้งความ

ยา ต้อง เอ็มมิ่ง เอ็มมิ่ง ต้อง
 ห้าง ไท่ หวง ฮัก กวน ราช วงษ์ เบน
 จำหน่าย เอ็มยา คง ขนาน นี โค่น นี ฮือ
 เอี่ยมอุ โสภ มาช้านานแล้ว ประถม ด้วย
 ค่อง ยา เสด ธรรมพคุณ นารุง โลหิต เอ
 ม้าบด โรค ทลาย อย่าง มาก กว่า มาก จัง
 ได้ ความ สมเปรจาก ผู้ที่เคยใช้ ทางเมือง
 ท้ากำ ขาย ค่าง ๆ เณ ผู้ว่าราชการ จังหัด
 อ มิ่ง กัด ให้ หนังสือ ย่อย พัง ฮอ
 ประ กาศ ห้าม มิให้ ใคร ทำปลอม ทั้ง ท่าน
 ชี.ไว คัน เทพย ไหญ่ แห่ง โรง พยาบาลจุรา
 จัง หัด เอ็มมิ่ง ทด ลอง เอา ยา ขนาน นี ไป
 ครอบา โดยวิธี แยก ขาด เณ ให้ หนังสือ
 ดังคัญไว้ เบน หลัด กาน มีใจ ความ คัง
 ราชพเจ้าจะได้กล่าว แต่ พอดี เบน ว่า

ดูรา คอง ยาน เปน ดูรา เกา เหลือง
อย่าง เทท ตั้ง มา จาก เกียน จัน มิ ได้ ม
เหล้า ก่อ ชอง เกา โค หวัน เจ็ด เปน เอย
ส่วน เกว ชอง ยาง ำ กัดฉวน เปน ซึ่ง ทำ รุง
โด หัก รับ ประทาน แด้ว อาท ทำ ให้ ฉมอ
ขุม รัน และ กระ เพาะ อาหาร มี กาดัง แรง แรง
ตามารถ นำ บัด โกรท มี อา การ ช้อน เพ็ช
ไม่ ยาก รับ ประทาน อาหาร เปน ต้น ๑๓
มี ราช คาม รัน ช้อย ทัด ไป รอ เรือ
ทาง ดูภาพ บุรุษ แด่ ต้อง ไร้ ดู จะ ก็ เทน
คน ร้อง ยาง คอง โนง

ไฮดรอลิก

ไฮเกิลไทแดง ไฮเกิลไทแดง
เป็นวันที่ ๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. นี้

ท่าน ก็ คง ประสงค์ ความ สงบ กาย
 สงบ ใจ เป็น สิ่ง ที่ หา ยาก ที่ สุด ทุก ๆ
 ท่าน คง ไม่ ประสงค์ เมื่ อ เรียบ ใหม่
 เป็น เมื่ อ ที่ นานา เทียบ นานา ธมม อันใด ทุก ๆ
 ท่าน คง จะ โยนิย ได้ พละ จมฺย นพฺ เมื่ อ การ
 เทียบ สงบ วัณ เชน นี้น . นอก เป็น ทาง ที่
 ให้ ท่าน ยึด ไม่ เคย เห็น ไม่ เคย ไป นั้น กระ
 หาย จะ วัณ ไป เทียบ ไป ธมม บ้าง แต่ ก็ ยัง มี
 สิ่ง หนึ่ง กระ ทำให้ ท่าน คอย ใจ สิ่ง นั้น
 คือ ที่ ท่าน คง การ ทัพ พัด ผิดๆ พร้อม ทั้ง ภา
 ภา ศปรอด ไป วัณ นั้น คือ ไป ท่าน ไม่ คง วัณ
 วัณ เจ้า พลา ยาม ที่ สุด ที่ จะ ให้ ท่าน ได้ รับ
 ความ ผาสุก และ ทั้ง จะ ไม่ เป็ ต้อง วัณ หุ
 เหมือน กับ ท่าน ทัพ พัด ก่อน กับ ที่ สงบ พัก
 ที่ สงบ ภา เถ หรือ ไม่ เหนาะ กับ ท่าน ที่ จะ
 พัก เป็น คน ว่า จะ ไป จะ มา พัก ที่ เกิด วัณ
 นั้น คือ ไป ท่าน คง วัณ ธมม วัณ ของ โย
 เศก โท เมฆ มั่ง ว่า จะ มี วัณ เเค่ม มัน หวาน
 อย่างไร วัณ เจ้า ภา สุข ได้ เเค่ม ภา
 มี วัณ พัก โย เศก โท เมฆ แล้ว ท่าน จะ
 ไม่ ต้อง หยิบ สงบ คัง ออก จาก กระ เป่า วัณ
 ท่าน ให้ เกย วัณ ยาน เป็น คน เชน วัณ ลาก
 หรือ วัณ นานา วัณ เจ้า วัณ คิระ นานา วัณ ยน วัณ
 มา รับ และ สงบ วัณ วัณ โย เปน คน ด้วย
 ภา หาร จะ คง วัณ จัน หรือ วัณ เปน วัณ
 ได้ ความ ความ ประสงค์ ของ ท่าน ทุก เมื่ อ วัณ
 วัณ ทั้ง วัณ หรือ ก็ ไม่ พะ ความ สงบ ภา
 หรือ ก็ ภา สุข ได้ เเค่ม ภา นั้น กับ วัณ
 จะ วัณ ไป ธมม เชน นี้น ท่าน คง วัณ
 ถึง โย เศก โท เมฆ ที่ คง วัณ วัณ วัณ นน
 หลง วัณ โย วัณ นี้น ท่าน จะ ได้ รับ ความ
 สงบ

อัตราค่าห้องพักดังนี้

ตำหรับห้องชั้นที่ ๓ คนเดียว ๓ บาท

คน - มาท ๕๐ ๕๓๗๕

สำหรับ หอสมุด ๒ คนโดย ๒๐ ตารางก

מחבר - נח

ถนอม ทนยกริ เจ้าทอง

ลงนาม ชนเฮงฟง ผู้จัดการ

0 08 07/66

מרחב פרט

ยากอดเดอร์ วามิกร์เจอร์ ซึ่งถูกกัก
ไม่ให้ขายนั้น บัดนี้ ได้รับอนุญาตแล้ว
ยานี้ปรากฏว่า ได้ช่วยชีวิตของผู้นับเน
อติวิภาคะโรค หรือต้องวิ่งมา มากแล้ว
จนทำนุผู้หลายท่าน คงมี ขวณคิดใจ
คิดบ้าน เช่นอ และคิดคนเฝ้าเมื่อเวลา
ไปรับราชการในระหว่างฤดูร้อนที่วิภาค
โรค นั้นด้วย จึงแสดงให้เห็น ว่า ยานี้
มีคุณประโยชน์ เมื่อเป็นโรค อติวิภาค
เพียงไร จึงขอทราบ เว้นมา ให้ทราบ
ถ้าท่านใดต้องการขอเชิญไปซื้อ ที่ห้าง
กีสม์ ฮัวเง์ เฮนโก คำมุดสถานเพอ
ฉ่าง โครกพิทที่ ๑๗๘

หนังสือเรื่องงาน

ของโรงพิมพ์ใน ย่านวารศัพท์
มีราย บัดนี้ และ อยู่ ที่โรงพิมพ์
กับ ที่ร้าน ขาย หนังสือ ทนายน แห่ง

๑. นกขมิ้น
๒. นกขมิ้น
๓. นกขมิ้น
๔. นกขมิ้น

၇၇ ခုနှစ်

ช่างทำเครื่องราชูปโภค เวียนภาพบนกระจก
ถ้าผ่านห้องประติมากรรมทำกระจก
อย่างศิลปะเรือนรูปภาพต่างๆ อย่างปรา
ณีงดงามแล้ว รอเชิญมาที่บ้านพัก
ดูทั้งหมด จะได้ความประทับใจ
ของบ้านทุกเมื่อใดทุกชนิด

ห้อง นำเนอ ๒๕ ตำบ เขก
จังหวัด นครนค

၆၆၁၂

จดหมายที่ควรพิจารณาไว้

ยางคุด

**เป็นอย่างที่ทำให้ท่านประหยัดทรัพย์ น้อยลง
แต่ควรรู้ใช้อย่างที่คุ้มค่าที่สุด**

ឧបត្ថម្ភ ៧០០-៧០	៧៧ ៤០.០០ ហាត
„ ៧១០-៧០	„ ៤៤.០០ ហាត
„ ៧២៥-៧០	„ ៥៦.០០ ហាត
„ ៨០-៨១ ៣	„ ៣៧.០០ ហាត
„ ៨០-៨១ ៣	„ ៣០.០០ ហាត

บางก็ทวีไท้ มีชื่อเสียงมา ๑๘ ปีมาแล้ว แต่ทำบางกอกวัดชั้นใหม่

สยามโมเตอร์ เวกกช

เปิ่นเอ๋ เยิ่นคฺ ชาย

ຍາງ ມິເສຕິນ

**ลดราคากว้างใหญ่
สำหรับยางทุกขนาด**

ราคาเก่า ราคาใหม่
บาท ๙.๐๐ บาท ๙.๐๐

[illegible]

เป็นยางอย่างดีซึ่งแข่งขันราคาขาย

สำหรับเงินสด ลดให้เป็นพิเศษ อีก ๕ เปอร์เซ็นต์

บริษัท บางกอกดิอ็อก ท.จ.ก.

เป็น เจ้าหน้าที่

โทรศัทพ์ - ดาย หมายเลข ๑๕๘,๑๗๔,๑๘๖

เงินโผล่ยามวาระคัพท์

เหตุการณ์ นอกกรุง

จังหวัด ชลบุรี

จังหวัด นันทบุรี

ชาวจังหวัดอ่างทอง

ตอนไม่ ได้ได้สติ หูชาได้ เกือบ กับวัน
 แฉฉวย ประจวบเวลา ที่ นาย อ่ำ มาขอ เต็ม
 พงษ์ งาน ซึ่ง เกิด การ ประชุม เงินผ่าน
 มา เหมื่อนกัน แต่ เห็น เหตุการณ์ คดี
 นักรบ จม คับ ขาสนั้น กับ พวก คบ นาย เว
 นาย พ่วง โดย หา ว่า ทำ อมาการจุกคร่า
 นาง ม้วน เตล ถือ อารุใน ที่ ประชุมชน นาง
 ม้วน นาย เว นาย พ่วง ค่องไป ถูกจับ
 ๓ คน จึง ประทับ คับ ออกได้ คอคอจน ถึง
 เวลา บัดนี้ แล้ว เรือ กิ่ง ซึ่ง ได้ จัด การ ประ
 การใด เหตุการณ์ อันได้ เกิด ครั้งนี้ ที่
 ปรากฏแต่ ว่า นาย เม้น ค่อง การ คับ ขา
 ม้วน ซึ่ง เป็น ภรรยา มา แด่ ก่อน ส่วน ข้าง
 นาง ม้วน ก็ คง ลง ปลงใจ ด้วย แต่ เรือ
 นักรบ เปน แด่ ความ ผิด ส่วน คับ เจ้า ทุก
 หาได้ ว่า กล่าว ประการใดไม่ อารุใน
 ปรากฏเพียง แด่ ว่า ไม่ คง พด ก็ จะ พด
 ภูมิ ประเท แด่ ที่ ไม่ เรียบ ว่า ที่ ประ
 ชุมชน อย่างใด เลย แต่ คนอื่น ๆ ที่ ถัด
 ไป รวม อยู่ ด้วย ก็ หาได้ ถูก จม คับ ขา
 ถือ อารุใน ที่ ประชุมชนไม่ เมื่อ ประ
 กฏ คับ กล่าว มา อัน แล้ว ราษฎร จะ
 ความ นิยม ชุมชน ในการ ปลด คง อย่าง

การทํานา

บัน ฝนตก รุก รุม เจ้ากรว้า ใน นา ข
 ราษฎร ได้ ตกกรว้า ทว่าน ได้ แล้ว เสีย ห
 มากโดยน้ำท่วม จึง พา กัน บ่น ไป ตาม ๆ ก
 เสียข บ่น นี ว่า มี พว ก จั น ที่ ผูก คอ
 จวน ผิด จั น ปลด ได้ เอา เม กั น น้ า ใน คอ
 เบน เตะ ให้ น้ า ไหล น้ า เข้า ไป ใน นา ค่อม ข
 กรว้า ใน นา เสีย พาย หมด ราษฎร ใน ก
 ที่ อ่า ภอ น ได้ ไป ร้อง เหย น ค่อม อ่า ภอ
 ก็ ทำ ได้ รั น ผด ปร การ ไค โน เบน แต่ เ
 ได้ มี การ รุก คอ ง ขั ม ไร เบน ทาง น้ า ๒ ท
 ล่น คอ ง ด่ง ลั ย ซึ่ง เบน ทาง น้ า ไค ซึ่ง พ
 จั น กั น น้ า ทำ ผิด นั ก เบน แต่ ให้ พว ก
 เม็ด ๆ บั ก ๆ หา พอ เก่ ลว ร ที่ จะ คัว
 ชาว นา ได้ รั น ผด ไม่ คั น จั น เบน เ
 บ้าน มี อ ง ะ คอ ง พิ การ นา

แจ้งความ

บอกชายเฒ่าไม้เต็งรัง

เจ้าไม้เค็งวังขนาด โคน โต ๓๐ เซ็นต์
 ปลาย โคน ๒๐/๒๕ เซ็นต์ ยาว ๔ วา ๒ คืบ
 ไม้โต ค้าง การ ขี่ไถโปรดตาม แดง มณฑล ราก
 ไม้ คำนาย ถาด คัดถาด ถ่าน ทำเสา จันทน์
 อกรรมกิจ

Q. 2. 4/66 d 7.

หมูแฮม อังกฤษ ชื่อ "ดีแทม"
มา ถึง ใหม่ ๆ

๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ตาม คำว่า รบถ กว่รท ขา ไรค เต็ม
ประสาท ขวาง ระโมย ท้อง ไมได้ ฟ้าใน
ท้อง โอ เบน เตือด ไร หักค ไหญ่ ไร ไค
สอช ไร บำ มัน สมกข พิการ อ่อน เพือ
ราศ พิการ เหมบ ขา รบถ กราม เนิช เริม
คณ ทาจะ ลัง “ ขานาโคเย็น ” นมา ราม
ไนระ ขวาง มหาสง กราม ทูข ไรป เพือน
ราศ พิการ - ไค ไรปอ ที่ ก่ง สง ออมา
วัน ท่ง ไคค เตือด (กลาัย หมอมีมฤค)
เตือกคกออ ๒๔ ขวัน พิกา เนิช ขวางกาย ไค
กรบ ว่า หาย ไค ไคน หมค เพือค แต่ทมิ
หุ้ม กรค ถูก รมประ ทาน อะไร ก็ ไค ไค
กรน จะ คอมี มากรู เกท ก ไค มา ไค ไค
เพอช ที่ท่ง สงก ไคมี พอจะ รมาไค เพือค
สูง ที่ไค ย่อม เมื่อเห็น อาการ รง คนไค
เรา ก็เราไค ว่า ไคมี ท่ง คีระ รบค ไค
เม้น คอคน ไรเอง ก็ หมคคหวิ ที่จะ รบค ไค
เพือนกัน เพราะ รม ประ ทาน อะไร ไค
ไค ทั้ง ขา ก็ไคมี จะ รมประ ทาน แต่มี
รัน ไค ว่า คอ ยังมี “ ขานาโคเย็น ”

๑๒. อัยยิก ครั้น ๒๓๓๖ จัง ตั้ง ให้ภรรยาเอา
 “ชานาโคเย็น” มา ตระดาบ ๒๓๓๖ ชานา
 ไล่เถลื่อ พอ ประเด็น ๆ เวลา ที่หัว ที่ไร
 หอยศ ๒๓๓๖ เวลา หอยศ ๒๓๓๖ ได้หลาย
 ๒๓๓๖ พอ ยานัน หมกพอกที่ไร ก็หาย และเมื่อ
 กลับ มากรุง เทพ ๒๓๓๖ เมื่อ มี ถวาย แก่ ได้แล้ว
 ให้ ข้าราชการ พึง ว่า ไร แต่ เก้านั้น คา รือ
 แก่ ที่เคย ทนง อื้อ ค้อง ไร แล้ว เมื่อ แก
 หาย ไร แล้ว แล้ว กลับ มา ชื่น ทนง อื้อ
 พิมพ์ ได้ โดย คา เป่า ไม่ ค้อง ไร แล้ว คา อึก
 ข้าราชการ ได้ พยายาม ไป ส่ง ยาน เข้า มา แต่
 เมื่อ คุณ ๒๓๓๖ ทนง บ่อย เบน โกร ไร มา
 ครั้น ที่ ๒ เวลา หาย แล้ว ข้าราชการ ไม่ เข้ม
 ได้ เอา “ชานาโคเย็น” ก็ ค้อง ไป ให้ ทาน
 ๒๓๓๖ เพราะ ทราบ ความ คำ รือ ว่า แก่ ไร มา
 ได้ แต่ ได้ บอก คำว่า วิจิ ให้ รับ ประทาน
 (ตาม ที่ ได้ บอก มา แล้ว) ใน วัน คืน ทาน
 ไม่ เรือ ก็ ไม่ ได้ รับ ประทาน วัน นั้น ก็ ค
 ๒๓๓๖ ชื่น มา ชื่น ว่า ไร จัง ได้ บอก คุณ นาย
 ให้ ไป เอา มา ทด ลอง ดู ว่า ชื่น สม ของ รอง
 ทาน ก็ อือ อัยยิก หาย (แม้ ไร ยาน หาย แล้ว
 แต่ สม ของ ชื่น อือ อัยยิก เมือ จะ คึก หรือ ทำ
 ๒๓๓๖ ไร ก็ ไม่ ได้) เลย มา รับ ข้าราชการ ค้อง
 ไป ได้ ทาน ยัง ให้ บุกร หมิง ของ ทาน ของ
 รับ ประทาน คุณ บ้าง (เพราะ สมุก ชื่น ทนง
 คึก นัน มา คึง หาย บิ หาย ใจ ไม่ ได้)
 ก็ เคย หาย ปกติ ก็ แล้ว (ทาน ได้ บอก ว่า
 ทาน ได้ เคย หา พน্থ โทษ จัน แต่ ค้าง ประ
 เทศ มารัก ขาก็ ไม่ หาย มา ของ รับ ประ
 ทาน “ชานาโคเย็น” นี้ ก็ เคย หาย ๒๓๓๖)
 ทาน กลับ มา ชื่น ไม่ รับ ประทาน อิก แต่ บอก ว่า
 ๒๓๓๖ ทาน ของ ไม่ เรือ ว่า ยาน จะ มี คุณ
 พึ่ง ไร แต่ มี คน อือ ว่า ๒๓๓๖ ทนง ๒๓๓๖
 เก้านั้น นาค เมือ แม้ จะ เบน ๒๓๓๖ ๒๓๓๖
 ๒๓๓๖ บาท ก็ ค้อง ชื่น ไป รับ ประทาน
 โทร ศัพท์ เบอร์ ๒๓๓๖
 เรือ สพาน เหล็ก ล้าง
 ๒๓๓๖ เกี่ยม ชื่น เกี่ยม โทร

สยามราชพรมมัตริย์

ฉายเรียงตามลำดับตัวอักษร

โรงหนังพัฒนาการ

ค่าดู ๑๕ สตางค์

พุธที่ ๑ ค่าดู ๒๐ สตางค์ พฤหัสบดีที่ ๒-๓ ค่าดู ๑๕ สตางค์

๑ ใครเป็นที่ ๑ ตอนที่ ๑-๓	๖ ม้วน
๒ ทลกศรีสัชนี	๒ ม้วน
๓ นางในฝัน (เนชั่นเนต-กอบนาถาวัน)	๖ ม้วน
๔ โรบินสันครูไซ ตอน ๑๗-๑๘	๔ ม้วน
๕ ขำ	๑ ม้วน

โรงหนังสิงคโปร์

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันพฤหัสบดีที่ ๒ คืนเดียว

๑ กฎหมายทะเล (ยูนิเวอร์แซล-เอ็กสตรอด) & ม้วน	
๒ ชีวิตกับความรัก (เอพริกซ์ชั่น)	๕ ม้วน
๓ ผู้ร้ายคาไฟ ตอน ๑ ถึง ๕	๑๐ ม้วน

โรงหนังฮ่องกง

ค่าดู ๑๕ สตางค์

วันพุธที่ ๑ ถึงศุกร์ที่ ๓

๑ ไถ่ถอนแมน ตอน ๑๖-๑๗	๔ ม้วน
๒ ขำ	๑ ม้วน
๓ โรบินสันครูไซ ตอน ๑๗ ถึง ๑๘	๔ ม้วน
๔ ทลกศรีสัชนี	๒ ม้วน
๕ นางในฝัน (เนชั่นเนต-กอบนาถาวัน)	๔ ม้วน

โรงหนังมิ่ง

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันพฤหัสบดีที่ ๒ ถึงศุกร์ที่ ๓

๑ นายร้อยโท เกว	๑ ม้วน
๒ ขำ ๕๙๓	๑ ม้วน
๓ ไถ่ถอนแมน ตอน ๕ ถึง ๗	๖ ม้วน
๔ ตันตารัง (ชาติเชบดิน)	๒ ม้วน
๕ ทนทาน บ่ง ทนทาน	๗ ม้วน

(ฟ็อกซ์-วิลเลียมทานัน)

โรงหนังดาว

ค่าดู ๑๐ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๒ ถึงพฤหัสบดีที่ ๓

๑ น้ำใจเจ้าหล่อน (โรบินสันครูไซ-เบกกีเมด) & ม้วน	
๒ ทลกศรีสัชนี	๒ ม้วน
๓ เจ้าหญิงเอลยา ตอน ๑-๕	๑๑ ม้วน

โรงหนังบางลำภู

ค่าดู ๑๐ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๒ ถึงพฤหัสบดีที่ ๓

๑ ขำที่ ๕๙๑	๑ ม้วน
๒ หญิงสี่เทา ตอน ๔ ถึง ๖	๖ ม้วน
๓ ข้องขำย สือ ตอน ๑ ถึง ๕	๑๐ ม้วน

โรงหนังชะวา

ค่าดู ๑๐ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๒ ถึงศุกร์ที่ ๓

๑ เบ็ดเตล็ด	๑ ม้วน
๒ คำขวัญของเจ้าหล่อน (เบกกีเมด) & ม้วน	
๓ เจ้าหญิงเอลยา ตอน ๖-๑๐	๑๐ ม้วน

โรงหนังนครเกษม

ค่าดู ๑๐ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๒ ถึงพฤหัสบดีที่ ๓

๑ ใจ ส้มวง ตอน ๑๓-๑๔	๔ ม้วน
๒ ทักคนต่างใจ (เอมิโง-ซาร์ฮักสัน)	๕ ม้วน
๓ ทักขำทำ รว (ทลกเมอร์ เมด)	๒ ม้วน
๔ ขันทรายตลับ ตอน ๑ ถึง ๔	๘ ม้วน

โรงหนังพัฒนา รมณ

ตั้งแต่ วันอังคาร ที่ ๒ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

จะฉายหนังแต่ละเวลาต่าง วันเท่า นั้น

โปรแกรมหนังที่จะฉาย คือ :-

มาฆ วันอังคาร	ฉายโปรแกรม	พิเศษ
มาฆ วันพุธ	"	วัน อังคาร ของโรงชะวา
มาฆ วันพฤหัสบดี	"	อังคาร ของโรงหนังมิ่ง
มาฆ วันศุกร์	"	งดฉาย
มาฆ วันเสาร์	ฉายโปรแกรม	วันศุกร์ ของโรง นครเกษม
มาฆ วันอาทิตย์	"	วันเสาร์ ของโรง ชะวา

โรงหนังนางเล็ง

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๑ ถึงพฤหัสบดีที่ ๒

๑ การ ตู	๑ ม้วน
๒ ใจโง (เคส่าน เทียมวิลเลียมเซสซาค)	๕ ม้วน
๓ ใจ ส้มวง ตอน ๑๓-๑๔	๔ ม้วน
๔ ทลกศรีสัชนี	๒ ม้วน
๕ หญิงสี่เทา ตอน ๔ ถึง ๖	๖ ม้วน

เลือกไปใดแสดง

แสดงภาพยนตร์เรื่องใหญ่ ๒ เรื่อง ได้รับรางวัลและฉายใน ความเดียวกัน คือ เรื่อง กับ คืนกิดยาว ๑๐ ม้วน ต่อ
ฉายต่อเรื่องโรบินสันครูไซที่พัฒนาการและฮ่องกง เรื่องหญิงสี่เทา ๑๖ ม้วน ต่อ ฉายต่อเรื่องใจ ส้มวง ที่โรง
หนังสิงคโปร์.....นครเกษม.....ดาวและบางลำภู